

ОФОРМЛЕННЯ ПОСИЛАНЬ ЧИ РОЗУМІННЯ ДЖЕРЕЛ: ДЕ УНІВЕРСИТЕТИ ПОМИЛЯЮТЬСЯ?

На сайті Times Higher Education опублікована стаття Вівека Пундіра і Джеффри Герліхі-Мера «Чому університети досі навчають стилів посилання?».

У ній автори ставлять під сумнів доцільність навчання сучасних студентів формальним стилям цитування, вказуючи на розрив між академічною практикою та професійною реальністю. В цифрову епоху додати належним чином оформлене посилання до тексту статті або есе можна буквально одним натиском клавіш, – то навіщо вивчати вимоги до пунктуації, використання великих літер у назві, вказування номерів розділів? Ці курси дедалі більше сприймаються як архаїчні та непродуктивні. Університети вимагають від студентів знання стилів цитування, які на практиці далеко не завжди використовуються у професійній діяльності або можуть бути автоматизовані за допомогою програмного забезпечення. При цьому ніхто не ставить під сумнів академічну доброчесність, але фокус має бути не на механіці оформлення, а на розумінні суті: коли, чому і як варто посылатись на джерела, як оцінювати їхню релевантність і достовірність. Скоріше за все, викладачі та студенти просто марнують час на навички, які мають малу

практичну цінність у професійному житті. Якщо студенти навчаться зосереджуватися на деталях оформлення замість змістовної аргументації, вони поступово втрачатимуть критичне мислення щодо того, як робити посилання на джерела, оцінювати їх і застосовувати у міждисциплінарному просторі. Необхідно, щоб університети переглянули свої пріоритети: звернули більше уваги на типи джерел (цифрові, відкриті, мультимедійні), на навички використання програм обробки посилань та на те, як навчити студентів структурувати аргументацію й застосовувати адаптивні форми посилання, замість жорсткої прив'язки до одного стилю. Досі в університеті буквально запам'ятовують правила «крапка перед лапками», «номер розділу після коми» чи «курсив у назві журналу», внаслідок чого система ризикує втратити актуальність у світі, де інформація стає більш гнучкою й мультиплатформенною. Цей елемент освіти потрібно адаптувати до новітніх реалій, щоб не тренувати механістичний підхід замість мислення, оскільки це у довгостроковій перспективі може зменшити ефективність наукової підготовки та академічної мобільності випускників.

Детальніше: <https://qrcode.net/qr/gos98>

Фото: pixabay.com

#HPAT_Усі_новини #HPAT_Науковцям_новини #HPAT_Освітнянам_новини
#HPAT_TimesHigherEducation

2025-10-31

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів